
TENTAMEN MEDICUM
INAUGURALE,
DE
PHTHISI PULMONALI.

TRATAMEN MEDICUM

INACGRIAE

DE

PHIISI PULMONALE

4

TENTAMEN MEDICUM
INAUGURALE,
DE
PHTHISI PULMONALI.

QUOD,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,
Et Nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto,

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS,
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
ANDREAS MUNRO,
ORCADENSIS;
CHIRURGUS.

*Whilst meagre Phthisis gives a silent blow,
Her strokes are sure, but her advances slow;
No loud alarms nor fierce assaults are thrown;
She starves the fortrefs first, then takes the town.*

GARTH.

Ad diem 24 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO.

TYPIS GEORGII MUDIE ET FILII.

1797.

TRINAMEN M...
IN...

PHYSICAL P...
ON ALL

AMERICAN...

...

D. G...
...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

VIRO EGREGIO,

THOMÆ BALFOUR DE ELWICK,

COPIARUM SCOTIÆ PRÆFECTORUM

UNI,

OB INNUMERA BENEFICIA,

QUIBUS EUM EJUSQUE

SIBI IN ÆTERNUM OBSTRINXIT :

NECNON,

THOMÆ ANDERSON,

IN OPPIDO LEITH DEGENTI,

REG. SOC. CHIRURGORUM SOCIO,

SUO IN MEDICINA PRÆCEPTORI PRIMO,

ET CERTO AMICO :

VIRG. MORGAN

THOMAS BALTOUT DE ELWICK

COLLEGIUM BOGIVM DIRECTORUM

1734

DE INNUMERA VENTURA

QUINQUEM LIBRIS

DEI IN AETERNUM OPTIMATI

1734

THOMAS ANDERSON

DEI IN AETERNUM OPTIMATI

DEI IN AETERNUM OPTIMATI

DEI IN AETERNUM OPTIMATI

DEI IN AETERNUM OPTIMATI

POSTREMO,

JACOBO PATERSON,

NON TAM AFFINITATE,

QUAM AMICITIA

QUA SE SEMPER DIGNATUS EST,

SIBI CARISSIMO ;

HANCCE CHARTULAM,

STUDIORUM PRIMITIAS,

SUÆ ERGA EOS OBSERVANTIÆ,

EXIGUUM, SED SINCERUM, TESTIMONIUM,

SACRAM VULT

ANDREAS MUNRO.

POSTERUS

JACOBO PATRICKSON

NON TAM ATTINATE

QUAM ANICITA

QUA SE SEMPER DIGNATUS EST

SINI CARISIMO

HABERE CHARITATEM

STUDIORUM TRINITAS

SUI ERGOS OBSERVANTIA

EXIGUUM SED ANSERUM TESTIMONIUM

SACRAM VULT

ANDREAS MUNRO

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PHTHISI PULMONALI.

AUCT. ANDREA MUNRO.

MECUM reputanti, quem potissimum, e magna copiâ, morbum seligerem, de quo, hujus ALMÆ ACADEMIÆ legibus obtemperans, Tentamen Inaugurale quam brevissimè exararem, priùsquam *Doctoris* gradum adipiscerer, Phthisis Pulmonalis summam attentionem meritò sibi vindicare visa est. Non tamen in spem venio, me aliquid novum aut certius de naturâ et curatione morbi sempèr ferè lethalis,

A

hùc

huc allaturum ; sed, eo pæcipuè consilio, ut, modo eum tractandi, et opinionibus, quas plerique medici, qui de hac re scripserunt, ritè perspectis, aliquantum auxilii afferre possẽm miseris eorum hominum, malo laborantium omnium, quæ ego scio, maximè funesto, et latissimè grassante. Et cum morbi diurnitatem ac severitatem spectes ; cum in animo perpendas pulcherrimos utriusque sexûs, præsertim feminini, juvenes eum adoriri solere, quos plerumque, florente ætate, hilares animi, omniaque potiùs quam extremum diem expectantes, morte præmaturâ, amicis acerbâ, extinguit ; ad hoc, strages latiores in hâc insulâ quam in ullâ aliâ terrarum parte quotannis edere ; nullus morbus, ni fallor, aut molestior, aut periculofior, vel medicorum investigatione dignior, haberi potest.

Sed, quamvis innumeri ferè libri, ad hanc rem pertinentes, a medicis ingeniosissimis scripti sunt, tamen nihil aliud quam morbi levamen attigisse,

attigisse, et sic fato instanti aliquamdiu obstitisse, videntur. Cujus rei ratio videtur esse, propterea quod morbus, de quo agitur, in instrumento delicatissimo vitæque quam maximè necessario, quò nullis remediis aditus rectà patet, continetur, vel ob aliquam causam adhuc in tenebris submersam.

Diversæ hujus morbi species a scriptoribus memorantur, et a diversis earum causis aliæ aliter appellatæ sunt. Sed mihi in animo est, in hoc tentamine, veræ phthisi, a tuberculis in pulmonibus fitis ortæ, curam meam adhibere.

Celeberrimus CULLENUS hunc morbum accuratè, ut mihi videtur, sic definit: “ Corporis emaciatio, debilitas, tussis, febris hectica, et plerùmque expectoratio, purulenta.”

Eum in phthisin incipientem et phthisin confirmatam dividit: quarum illam nulla, hanc major vel minor puris expectoratio, comitatur.

Hæ tamen manifestè funt diversa stadia, seu tempora, ejusdem morbi, neque species distinctæ habendæ funt.

HISTORIA MORBI.

MORBUS primùm sese ostendit diversis temporibus a pubertate ad septimum lustrum; nulla verò hominis ætas illi non obnoxia est. Infantes* enim interdùm nati funt summâ maciæ
et

* Dr Alb. Haller, in Observationibus Pathologicis, hæc verba habet.—“The ancient physicians have assigned
“certain stages of life to consumptions. I shall not take
“it upon me to call their judgment in question upon the
“subject. But I must beg leave to say, with due submission to their judgment, that it is a disease which attacks life very early, and even infancy itself, as I have
“been convinced by more than one instance: and no
“longer ago than January last, in a male infant, less than
“a year old, which I dissected, the right lobe of the lungs
“was quite full of a white, thick, and well-concocted
“pus.”

et tuffi violentâ laborantes, et, intra menfem post natum, phthifi confirmatâ evidentèr extincti fuerunt * : et Dr ROBINSON mentionem facit mulieris, quam morbus hic corripuit, tempore quo menftrua plerùmque fluere definunt.

Inflammationis ftadium incipit ficcâ tufficulâ, titillationem ciente, adeò leni, ut fæpè observationem ægri vel ejus amicorum eludat. Respiratione quoque sub motu corporis haud parùm acceleratur. Æger marcefcit, languescit, et motui omnigeno ineptus fit. Hæc fymptomata in unum vel alterum annum fine magnâ mutatione durant ; fed æger frigore magis afficitur, quod tuffim augere folet, et quoddam *catarrhi* inducit.

Tandem tuffis ingravescit, ægro in lecto decumbenti noctu præfertim molefta est, et diutius manet quam ea quæ ab ufitato catarrho
originem

* Dr REID's Effay on the Phthifis Pulmonalis.

6 DE PHTHISI PULMONALI.

originem suam trahit ; quod, si æstate accidit, pejus est.

Tuffis ægrum sæpè diù infestat, expectoratione nullâ comitante ; sed, cum frigori crebrò expositus fit, magis constans, aliquâ mucii excreatione, præfertim autem mane, stipata, evadit. Materia, excreatione rejecta, paulatim copiosior, magis viscida et fusca fit : tandem flavescit, virescit, vel colorem purulentum induit. Quod argumento est stadium secundum vel *suppurationis* jam inchoasse.

Respiratio difficilior existit, ægerque motus aliquantulum averfatur, ac vix quidem ferre potest. In mulieribus, morbo progrediente, et interdum ejus principio, fluxus menstrualis retinetur.

Cum tuffis aliquamdiù manserit, arteriarum pulsus, primùm naturales, jam frequentiores fiunt. Dolor quoque alicubi in thorace, primùm
plerùmque

plerùmque sub sterno sentitur, præcipue, vel solùm forsàn, cum tussis urget. Alter dolor, ineunte morbo, latus alterutrum ægri, præsertim in lecto decumbentis, vel plenam inspirationem facientis, occupat. Oculi hebescent, vultus pallescit, spiritus fœtidus evadit.

Confirmato jam morbo, hæctica febris * incipit, cum acerbationibus meridianis et vespertinis, sudore in superiori corporis parte paulò post erumpente. Genæ ruboribus circumscriptis, post cibum sumptum candentibus, suffunduntur. Manuum volæ et pedum plantæ ariditatis et caloris sensu molesto afficiuntur. Oculi tunica adnata peculiaris albidæ coloris fit.

Morbo

* Variæ scriptorum medicorum sententiæ sunt, de tempore quo febris hæctica primùm apparet; aliis affirmantibus, eam incipere sub finem primi stadii; aliis autem, se non ostendere priùsq̃ stadium secundum terminetur vel ultimum inchoet. Sed hanc rem in medio linquam: nam, si omnia argumenta ad utramque opinionem sustinendam, proferrem, limites, quos huic dissertationi præscripsi, transilirem.

Morbo progrediente, omnia symptomata magis ingravescent : tussis ægrum indefinenter urget, proclivitate ad vomitum stipante. Vox rauca, multumque mutata fit. Magna anxietas et oppressionis sensus in pectore adsunt. Respiratio cita et operosa est, et frequenter foetorem edit. Pulsus durissimi celerrimique, praesertim vespere adventante, raro pauciores quam centum intra temporis *minutum*, existunt. Cutis valde arefcit ; nullum cibi desiderium est ; neque dormire potest æger. Vesperis adventu, sudor accedit, et signa febrilia remissione fruuntur.

Tandem natura, tot malorum onus ferendo inhabilis facta, paulatim refert pedem. Alvi fluxus, tertium morbi stadium stipans, aliis symptomatis supervenit. Expectoratio minus copiosa fit, ac miseri ægri vires, sudoribus colliquativis e fronte et pectore provenientiibus, exhauriuntur. Malæ, dum reliqua cutis pallida decolorque existit, rubore tinguntur. Oculi in suis orbitis deprimuntur ; ungues curvantur ; et ca-

pilli

illi a corpore passim delabuntur. Crura et tali tumescunt, reliquo corpore penitus exhausto. Postremò, vitâ per complures nonnunquàm annos maximæ miseræ productâ, ægrum sæpe animi hilarissimum, et tandem redituræ valetudinis secundæ spem certissimam foventem, facilis et repentina mors extinguit.

CAUSÆ REMOTÆ.

Remotæ Causæ in opportunos facientes et excitantes dividuntur.

Causæ homines huic morbo opportunos facientes sunt debilitas et nimia mobilitas vasorum sanguiferorum. Quarum notæ sunt pulcher et delicatus color vultûs, cutisque adeò pellucida ut venæ cærulei coloris manifestè per eam appareant.

Peculiaris corporis forma, scilicet, angustus
 B thorax,

thorax, collum longum, costæ depressæ, scapulæ prominentes, et corpus gracile, sanguinis ad pulmones impetui favet, eorundem obstructions et sanguinis profluvia faciens, et sic homines huic morbo opportunos facit.

Hinc mulieres ad phthisin pulmonalem procliviores sunt quam viri, quarum pulcherrimæ et elegantissimæ ei sæpè succumbunt.

Magna quoque sensibilitas generis nervosi ad eandem proclivitatem gignit.

Ætas, porrò, quâ morbus primùm se ostendere incipit, inter has causas memoranda est; quoniam morbus rarò, ante pubertatem, vel ultra trigessimum quintum annum, accidere solet.

Tempus vernum, quoniam cum aliis causis suprâ memoratis operam suam confert, inter earum numerum habendum est.

Omniū autem caufarū huic morbo homines prædifponentium, nulla hūc magis fpectat quàm labes hæreditaria fcrofulofa.

CAUSÆ EXCITANTES.

CAUSÆ Excitantes, vel eæ quæ in corpore ad morbum jam proclivi factō, morbum excitant, complectuntur omnia quæ fanguinis majorem jufto fluxum ad pulmōnes faciunt, vafa fanguifera ibi diftendentem, et fic plethoram localem producentem.

Hujufmodi eft pulmōnum inflammatio partiumque vicinarum.

Catarrhus phtifin pulmonalem inducere periclitatur, magnam mucī vim in pulmōnes dirigendo, et fic tuſſim moleſtam irritationemque excitando,

Omnia quæ fanguinis congeſtionem in pulmonibus efficiunt, hujus morbi cauſæ excitantes habenda ſunt: cujuſmodi eſt exercitatio violenta; crebra cantio, ſeu voce ſeu tibiis; faſciæ, corpus arctè conſtringentes; fluxuum ſolitorum retentio; vehementes partium vicinarum dolores, liberum per pulmones aëris tranſitum impediētes; pulmonum obſtructiones et irritationes.

Exercitatio violenta, fanguine celeriùs in pulmones propulſo quam indè expellitur, vaſa diſtendit, et *hæmoptiſin* gignendo habilis fit.

Cum vox per aëris a pulmonibus expulſionem formetur, magna ejuſdem intentio, ut in canendo, vel concionando, fanguine in pulmonibus congeſto, eodem quo *exercitatio violenta* pertinet.

Arcta corporis per faſcias ligatio, quo minus ſanguis per vaſa in ſummo corpore liberè fluat,
impedit,

impedit, ideòque sanguinis circum cor accumulationem, et indè pendentia mala generat.

Menstruorum fluxus hæmorrhoidalis, soliti e naribus sanguinis profluvii, suppressio; usitatae sanguinis detractio derelictio; phthisi originem præbere haud rarò observantur. Iidem quoque effectus, ac suprà memorati, ab aliquo membro amputato interdum proveniunt*.

Vehementes dolores in partibus pulmonibus finitimis; obstructiones a tumoribus scirrhis vel a vomica nondùm patefactâ, vel a tuberculis vel *glandularum lymphaticarum augmine, orta;* morbo iter complanant, justam pulmonum expansionem, liberumque per eosdem sanguinis transitum, remorando.

His

* “ The same consequences may follow from the amputation of a limb, as a great part of the circulatory vessels are lost, and little blood taken away; by which an over-distension of the remaining vessels must arise.”

WHITE'S Essay on Phthisis Pulmonalis, p. 27.

His causis excitantibus adjici possunt concre-
tiones lapideæ in pulmonibus, eorundem pleuræ
adhæsiō, pulveris inhalatio, quod identidè ac-
cidit quibusdam artificibus; lapicidis, nempè,
in frumenti moliturâ, vel linum carpendo, ver-
satis, cæterisque.

CAUSA PROXIMA.

HANC esse *inflammationem; et tuberculorum sup-
purationem*, inter plerosque scriptores medicos
convenit.

Hoc morbo interemptorum fectis cadaveri-
bus, reperiuntur tubercula, in pulmonibus la-
tentia, alia minima grana, alia autem fabas e-
quinas, magnitudine referentia*. Hæc tuber-
cula, cum fecentur, albidæ, lævis, cartilaginofæ
substantiæ, videntur. In iis paulò provectio-
ribus minima foramina in superficie observan-
tur.

* REID on Phthisis Pulmonalis.

tur. Ea vero quæ adhuc perfectiùs sunt formata unâ vel alterâ instruuntur cavitatibus, liquorem puris instar continentibus. Quo deterfo, quædam parva foramina in fundo apparent, a quibus compressis liquor, ei in cavitatibus fimilis, prodit. Tubercula majora vomicæ vocantur. Cum integra reperiantur, albidum, flavum, cæruleum, cinereum, et interdum fœtidum liquorem continent; quum autem rumpantur, liquor, qui emittitur, magis vel minus rubidus est, et expectorationis purulentæ causa existit. RUSH, qui magnum sibi nomen meritò peperit, opinatur, tubercula proficisci a debilitate, omnibus corporis partibus communi, vasis bronchiorum propagatâ, quæ efficit ut hæc mucum, præter naturam abundantem, fecernant, interdum in tracheam effusum, manè excreatione rejiciendum, (nam inter somnum copiosius solito fecernitur), sæpiùs autem in ipsos pulmones, et tumores ibi gignentem.

RATIO SYMPTOMATUM QUORUNDAM.

Tussis sicca, inter prima signa observata, a formatione et irritatione tuberculorum, pendere videtur.

Spirandi difficultas a tuberculis bronchia prementibus et liberum aëris transitum impediens, oritur.

Debilitas et tabes, obstructions in pulmonibus, et pravam cibi concoctionem, pro causâ agnoscunt, et a sudoribus accedentibus magno-perè augentur. Magnæ debilitati quoque originem præbet febris hæctica.

Facies pallida et peculiaris albor tunicæ adnatæ imminuto sanguinis impetui in his partibus tribui debent.

Expectorationem

Expectorationem purulentam a ruptis vomicis oriri verifimile videtur : et si fanguine tingitur, quædam vaforum pulmonalium erosa fuisse, argumento est.

Talorum œdema a tardo fanguinis reditu per venas, ob corporis debilitatem, pendet ; undè fanguis majore copiâ per arterias exhalantes propellitur, hanc effusionem efficiens.

Febris hectica plerùmque putatur oriri a tuberculorum pure in fanguinem reforpto, et per totum corpus diffuso, ob acrimoniam suam cor et arterias passim ftimulante; pulsumque velocitatem accelerante.

DIAGNOSIS.

QUUM morbus longè progressus fit, ab aliis facile distinguendus est : summa macies, expectoratio purulenta, febris hecticae symptomata, mor-

bum solerti medico manifestum reddunt. Sed principio ejusdem talis distinctio non æquè facilis est. Morbus, cui phthisis, initio ejus simillima est, et quicum facillimè confundi potest, catarrhus est. Notæ huic propriæ sunt; propterea quòd præcipuè hyeme vel vere accidit, postquam frigus corpori admotum est; signa a frigore orta: scilicet, coryza, inflammatio, et tumor faucium, rauco, ab ipso morbi principio tussis, febris inflammatoria, nulla debilitas, et hæc symptomata, æstate adventante, decedentia. Quamvis nullum eorum signorum separatim sumptum magni momenti est, ex omnibus tamen conjunctis, *catarrhum* adesse medicus colligere potest. E contrario, tussis non ab ipso morbi principio, incipiens, neque a *catarrho* originem trahens; non humida, et æstatis adventu non decedens; paulatim accedens; ab ægro ipso vix percepta; macies quoque debilitati adjecta; phthisin adesse, et tubercula in pulmonibus delitescere, fati demonstrant.

PROGNOSIS.

IN plerisque casibus, eventus hujus morbi infauſtus eſt, et in junioribus quàm in ætatis provictioris hominibus periculofior.

Opinio vulgaris eſt, cùm pulmones morbidi facti ſint, morbum immedicabilem fieri. Sed rem non ſempèr ità ſe habere, ex hoc patet, unum pulmonum lobum hominis, qui ex hoc morbo convaluerat, ſectòꝝ ejus cadavere, proſùs deletum repertum fuiſſe *. Magnum morbi periculum hinc forſàn oritur, propterea quòd morbus plerùmque multum in corpore detrimenti ediderit, priuſquàm medicus ad ægrum arceſſitus ſit. Phthiſis pulmonalis, quam hæmoptyſis cauſa continet, minùs periculofa quàm a tuberculis orta, eſt. Phthiſis, tuberculorum proles, interdùm ſanata eſt ; ſed tabi hæredita-

* MUDGE on Catarrh.

riæ debita, omnium periculofiffima et certiffimè fatalis invenitur. Periculum, aliquâ faltem ex parte, judicari poteft a magnitudine ad quam febris hec̄tica pervenit. Summa macies et debilitas, fudores copiofi et alvus fufa, de ægro jam actum eſſe, ferè pro certo indicant. Homines, tamen hoc morbo affecti, fumma debilitate in quâ vita conſiſtere potuit, laborantes, a medicis deſperati, contra omnium ſpem interdum, quamvis rariffimè ad perfectiffimam fanitatem reſtituti ſunt. GREGORIUS noſter, in ſuis Prælectionibus Clinicis, exemplum refert feminæ, a phthiſi poſt pleuritidem correptæ, cujus mortem fudores colliquativi, diarrhæa, febris hec̄tica, purulenta expeçtoratio, aliaque ſigna mala, jam jamque affuturam, denunciabant. Idoneâ verò curatione adhibitâ, remediis que ad ſymptomata mala compeſcenda applicatis, intervallo quadraginta circiter dierum, priſtinam valetudinem ſecundam mirum in modum proſùs recuperavit. Compluribus interjectis annis, quibus omnibus phthiſeos indiciis immunis vitam egerat, ad noſocomium

ſocomium rheumatifmo acuto laborans ſe recepit; nunquàm poſtea tamen phthiſis eam adorta eſt. Geſtatio phthiſi moram afferre obſervatur; ſed, poſt partum, omnia ſymptomata revertuntur, et ingraveſcunt, breviterque miſellæ mortem accelerant.

CURATIO.

IN nullo, quàm in hoc morbo artis medicæ impotentia magis conſpicua atque deploranda eſt, neque ullus morbus medicinæ opprobrium rectiùs habetur. *Theoria*, ab ingenioſo BEDDOES nuper in medium prolata, docet phthiſicos aliquam ſubiſſe mutationem, quâ pulmones eorum *oxygen* ab aëre ſibi attrahendo habiliores fieri, et hinc morbum oriri. Cujus veritatis ſanguinis color rutilus argumentum oſtentatur. Hâc *hypotheſi* nixus, eruditus ille medicus et ſcriptor elegans, ægros, arctis cubiculis incluſos, aërem *carbonicum* per apparatus, hoc confilio conſtructum,

constructum, inhalare suadet ; nempè, ut sic status scorbuticus afferatur. Sed hæcce *theoria* phthiseos naturam nequaquam potest explicare, quoniam, quæ corpus oxygenis appetentius faciant, prorsus ignoretur ; verifimiliùsque videtur, cum respiratio multum impediatur, aërem mephiticum quam *oxygenem* in pulmonibus accumulari.

Ex ante dictis de morbi naturâ, quam difficilis, si unquam possibilis, ejus sanatio fit, omnibus facilè patebit. Et quamvis omnia, quibus medicus utitur, remedia plerùmque secùs procedunt, nihilominùs summâ ope niti, et nunquam spem amittere, decet. Igitur ad hoc efficiendum tria confilia necessaria sunt.

1^{mo}, Tuberculorum inflammationi occurrere.

2^{do}, Immodicum humorum impetum a pulmonibus superficiem versus dirigere.

3^{tio},

3tio, Symptomatis quibusdam levamen afferre.

Primum confilium perficitur, regimine anti-phlogistico fedulò obfervato, ideoque alimenti generis, quo æger utitur, ratione habitâ. Hoc enim tanti momenti est, ut, diætâ neglectâ, fruftrâ omnia reemedia adhiberentur. Æger itaque a cibo animali profùs abftineatur, folisque ferè plantis, quamvis non minimum nutrimenti habentibus, utatur.

Lac igitur phthificorum maxima pars tam curationis quàm cibi effe debet, cujus beneficium longa ferief annorum teftatur. Genus hujus quod attinet; vel femineum, vel afininum, vel equinum, vel caprinum, omnibus aliis anteponenda funt, quippe quæ, quàmvis minus nutritionis continent, concoctû faciliora funt.

Nonnulla exempla phthifeos, fine ullis medicamentis, a lacte humano folo fanatæ, memoriæ traduntur,

traduntur, cum ultima ægri hora adventare putaretur *. Lacti tamen incommoda sua non defunt ; quippe quòd, alvum modo astrictam reddat, modo nimis coagulando noxæ fiat. Sed magnesia, ventriculi aciditatem corrigendo, ambobus his malis commodissimè occurret.

Caro ipsa, et cibus e carne petitus, quia nimis stimulat, et calorem in ventriculo excitat, multum damni secum afferunt ; ideoque semper ferè vitanda. Quod si unquam hujusmodi materia utendi necessitas accidat, pisces, præsertim autem testacei, minus detrimenti morbo efficiunt.

Sed dùm ad ægri regimen attendimus, minimè negligendus est animi status. Igitur tranquillus et placidus servandus, amicorum grato contubernio delectandus est, a pathematibus violentis longè absit ; quam ob rem, omnes animi affectiones

* ROBINSON on Phthisis Pulmonalis.

affectiones nimiae, ut ira, gaudium, mœror, &c. quæ stimulo suo nocent, fugiendæ sunt.

Sanguinis detractio. Venæsectio in hoc morbo remedium utilissimum esse invenitur; sed, nisi quibusdam rebus ejus usum suadentibus, ad eam non semper decurrendum mihi videtur. Cùm ægri vires multum prostratæ sint, hæc evacuatio perniciofa manifestè efficit. Symptomata, sanguinis detractiioni faventia, sunt tussis sicca, pulsus plenus, durus, et creber; in thorace dolor; respiratio difficilis. Sanguis parcâ manu * educendus est; nam copiosè profusus, le-

D

vamine

GREGORIUS ingeniosus observat, semper memoriâ tenendum esse, “Tantam sæpe, quasi puncto temporis, ab
“intempestiva sanguinis abstractione, corpori inferre per-
“niciem, quantam nequè optimi medici peritia, neque
“omnia medicinæ subsidia, postea compensare potuerint.
“Nam, ut sanguis semel missus nunquam in venas redit,
“sic neque vires cum illo amissæ in variis morbis un-
“quam refici possunt.”

vamine pro tempore allato, postea debilitatem ægri auget, mortemque citam intentat.

Refrigerantia. Ea, plerorumque consensu, ad tuberculorum inflammationem minuendam plurimum valent. Huc spectant fucci maturorum fructuum, aqua diluti, qui suavissimum potum suggerunt. Sed sua culpa non carent, quoniam ad diarrhæam proclivitatem gignant, quæ cum observatur, parcissime adhiberi debent*.

Indicatio altera perficitur

Per exercitationem. Omnigeni corpus exercendi modi, quos nimia quassatio non stipat, phthisipneumoniæ salutiferi sunt. Quoniam, igitur,

* GREGORIUS, in Prælectionibus suis de Medicinæ Praxi, mentionem facit feminæ hoc morbo laborantis, quæ adeo debilis fuit, ut ejus supremus dies mox expectaretur, ad sanitatem reductæ, solum magnam aurantium vim quotidie edendo.

igitur, ambulationem nimia comitetur agitatio, in ejus locum, approbantibus medicis, equitatio, navigatio, et in sediculâ pendulâ agitatio, sub-
iêre, de quibus singulis pauca differere mihi in
animo est.

Equitatio, nisi cum ad hæmoptysin proclivitas
adfit, phthificis magno sæpè auxilio est. Sed
in memoriâ tenendum est, hanc gestationem tan-
tùm ineunte morbo salutarem esse : et, e con-
trario, cum jam morbus longè processerit, pure
sanguine recepto, perque universum systema
diffuso, quumque febris hectica totum corpus
multùm debilitaverit, tùm demùm remedium
hocce, ab egregio SYDENHAMO adeò laudatum,
nocentissimum evadere. Vehiculo ferri, cæte-
ris paribus, nisi in viis planis, æquè ferè culpan-
dum est.

Navigatio. Omnium autem gestationis ge-
nerum optimum est navi vehi ; quippe cujus
agitatio diu noctuque indefinentèr fervetur

quodque constantem, et æqualem perspirationem sustentet. De utilitate hujus gestationis inter omnes scriptores medicos convenit, sed de modo quo effectus suos edat, magna sententiarum diversitas existit; aliis beneficium ejus balsamico refinoque aëri, a navi inhalato, aliis verò salinis et bituminosis particulis a mari inspiratis, attribuentibus. Talia autem commenta, tanquam conjecturalia, fusque deque habeo. Latet causa, effectus notissimus est.

In sella pensili agitatio. Hoc remedium ab ingenioso medico CARMICHAEL SMYTH magnis laudibus elatum est, qui in libello, quem de hac re paucis abhinc annis edidit, tredecim homines, phthisi laborantes, per hoc exercitii genus secundam eorum valetudinem suo ductu rursus recuperasse affirmat. Idem in cor et pulmones suam vim exercere opinatur, nam confestim pulsum celeriore, ægrumque validiorem, reddit. Ejusdem agitationis pericula postea facta a CULLENO et GREGORIO, in Nosocomio Edinensi, non

æquè

æquè prosperos successus habuerunt. Cum ægri vires multùm fractæ sint, manifesto periculosa foret.

Emetica. Quidam scriptor*, emeticorum, sed, ut mihi videtur, sine discrimine, usum commendavit; quippe quæ sanguinem ad summum corpus propellant. Certè, in primo morbi stadio, ægri viribus non multum imminutis, ut nauseam cieant administrata, ad hunc effectum præstandum valent: et, ut illustrissimi BRYAN ROBINSON experimenta demonstrant, ad hæmorrhagias reprimendas, morbosque, ab inequali fluidorum distributione provenientes, tollendos, accommodata sunt: sed, morbo jam multum progresso, debilitatem augent, et mortem, quæ aliter aliquamdiù arceri potuisset, accelerato pede instare faciunt. Cl. DUNCANUS, cujus rerum medicarum observatio accurata, ejus testimonio magnam auctoritatem conciliat, in multis phthiferos tuberculosæ exemplis, expectationi suæ

* REID on Phthisis Pulmonalis.

fuæ non respondisse in prælectionibus clinicis affirmat.

Vesicatoria alicui thoracis parti admota, sanguinem a pulmonibus ad superficiem attrahendo, et dolore lateri infixio sublato, plurimùm profunt. Idem ferè dicendum est de *setaceis*, *fenticulis*, et *causticis*, quæ, sanguinis ad pulmones impetum minuendo, bonos eorum effectus præstant.

Diaphoretica noxæ sunt. Sed omnium quæ ad summum corpus sanguinis determinationem efficiunt, utilissimum, ipsisque ægris gratissimum est, vestimentis calidis se defendere. Hoc consilio, igitur, subucula lintea pro laneâ mutari debet, crura et pedes tibialibus laneis obvolvenda sunt. Frigori enim pedibus applicato, phthificis nihil perniciosius esse potest.

E rationis similitudine, nonne generalis corporis frictio phthificis utilis esse debet?

Cœli temperies. Aër agrestis anteponendus urbano; quocircà rus petendum, ubi neque aquilo frigidus tempore verno, neque æstati fervidi austri, infestant ægrum. Sed cùm in hâc insulâ gratum anni tempus per paucos tantùm menses duret, medici statuerunt optimum esse consilium, hyeme incipiente, mittendos ægros ad regiones iis accommodatissimas, scilicet, Madeiram, Italiam, Galliamque australem. Sed harum omnium, cœli temperies maximè æqualem, et phthificis præstantissimam, in Madeirâ esse, longâ experienciâ testatur Dr HEBERDEN; in eâ, enim, calor æstatis, et frigus hibernum, æquè vitari possunt.

Postremò, ad tertium consilium perficiendum, nempè ad maximè urgentia symptomata levandum, varia, diversis temporibus, remedia, et cum vario successu, excogitata sunt, quorum præcipua brevità sequar.

Opium. Imprimis ad tussis feveritatem compescendam

pefcendam in provecto morbi ftadio, opium plus boni efficere repertum eft, fomnô inductô, quàm mali, diathefi phlogifticâ auctâ. Idem ad diarrhæam colliquativam fiftendam maximè pollet. Ineunte diarrhæâ, fecundum CULLENUM illuftriffimum, acidi fructus, antifepticâ vi, falutiferi effe putantur. Vini aliquantum ægro præbendum eft, et ob caufas fuprà dictas, et quia ejus vires optimè fuffentat,

Cinchona. Cum magna diathefis inflammatoria adfit, cortex Peruvianus, eodem modo, ac cætera tonica, hâc auctâ, damnum adfert, fed in ultimo morbi ftadio, tali diathefi non prefente, ægrique viribus multùm profratis, a compluribus auctõribus commendatus eft, nec immeritò; quippe qui cum acidis conjunctis fudoribus colliquativis optimum levamen præbet.

Eodem redeunt *mucilaginea quædam* quippe quæ morbi fævitiam fæpè frangant, ventricu-

loque

loque levius quàm *olea expressa* vel *syrupi* infundeant.

Dolores lancinantes in pectore interdùm adeò sunt intensi, ut ad eos mitigandos sanguinis missione opus sit.

Porro, hìc non alienum videtur quædam remedia enumerare, quæ morbo generali auxiliari dicuntur.

Inter ea hydrargyri præparata suis laudatoribus non carent: sed CULLENUS cùm eorum pericula multa fecisset, in hoc malo, manifestæ perniciæ esse, certior factus est.

Aquæ chalybeatæ ægro jàm convalescenti prodesse putantur.

Aquæ marinæ *, phthisi scrophulosâ laborantes sæpè optimos effectus experti sunt.

E

De

* RUSSEL in Tractu de Aquâ Marinâ.

De *Balsamicis*, quæ frequentèr in hoc morbo adhiberi solent, inter medicos non convenit; sed Myrrha, secundum clarum DUNCANUM, cum tartari chrystallis, vel nitro conjuncta, bonum remedium, præfertim in feminis hysteriis, evadit.

Cicuta et *digitalis* in hoc morbo ægris interdum administrantur; sed talium remediorum boni effectus mihi ambigui videntur, neque ad ea confugiendum est, priùsq̃am omnia alia fecùs procefferant.

Ætheris vitriolici vapores in phthiseos pulmonalis curatione a Doctore RICARDO PEARSON nupèr multum laudati sunt: sed cum ego eorum effectuum bonorum periculum nunquam fecerim, ipsius verba hic loci liceat mihi citare.

“ * Having, for the last two years, prescribed
 “ the vapour of vitriolic æther to patients labouring
 “ boursing

* Annals of Medicine for 1796, page 420

“ boursing under phthisis pulmonalis, and ha-
“ ving, both in hospital and private practice,
“ experienced the best effects from its use in
“ this frequent and formidable disease, I am
“ preparing to lay before the public a report of
“ the cases in which it has been given, accom-
“ panied with remarks on some other remedies
“ that may be employed with advantage in
“ the cure of consumptions. Being desirous,
“ in the recommendation of a new medicine,
“ to have my own evidence supported by the
“ concurrent testimonies of other practition-
“ ers, I take the liberty of calling your at-
“ tention to this subject, and of submitting to
“ your notice my method of using this appli-
“ cation, which is simply this : I direct the
“ patient to pour one or two tea-spoonfuls of
“ pure vitriolic æther, or of æther impregnated
“ with cicuta in the manner hereafter descri-
“ bed, into a tea-cup or wine-glass, and af-
“ terwards to hold the same up to the mouth,
“ and draw in the vapour that arises from it

“ with the breath, until the æther is evapo-
“ rated. This is repeated three, four, or five
“ times, in the course of a day, for a month
“ or six weeks, more or less according to cir-
“ cumstances. The first effects of this appli-
“ cation are, an agreeable sensation of cool-
“ ness in the chest, an abatement of the dysp-
“ nœa and cough, and, after ten minutes or a
“ quarter of an hour, easier expectoration. The
“ ultimate effects, provided other proper mea-
“ sures be not neglected, (for this is not to su-
“ percede the use of other medicines, but to be
“ employed in conjunction with them), are, a
“ removal of the local inflammation, a clean-
“ sing and healing of the ulcerated lungs, and
“ a suppression of the hectic fever. To assert,
“ that all these beneficial consequences will
“ flow from its application in every species
“ and degree of phthisis pulmonalis, would be
“ adopting the language of quacks, and in-
“ fulting the understanding of every one ex-
“ perienced in the profession: but to say, that
some

“ some of these good effects are likely to re-
“ sult from its use in most instances, and most
“ of them in a great number of instances, is
“ asserting only what an experience of two
“ years, in a situation where the opportunities
“ of making trial of it have been very fre-
“ quent, has fully confirmed.

“ The salutary operation of the æther ap-
“ plied to the lungs, in the form of vapour,
“ I have found to be greatly promoted by
“ several volatile substances that are soluble in
“ it, but by none more so than the cicuta. By
“ macerating a sufficient quantity of the dried
“ leaves of this plant in æther, for the space
“ of three or four days, or at most a week,
“ and occasionally shaking them together, a
“ very saturated tincture is obtained, which
“ may be inhaled in the same manner, and in
“ the same doses, as the pure æther. My pro-
“ portions are a scruple or half a dram of the
“ powdered leaves to every ounce of æther.

“ The

“ The narcotic particles of the cicuta, con-
 “ veyed in this manner, along with the æther,
 “ to the diseased lungs, act as a topical appli-
 “ cation with the best effect: hence æther,
 “ thus impregnated, succeeds in most instances
 “ better than when it is employed alone. The
 “ only unpleasant circumstance attending the
 “ inhalation of this æthereal tincture of cicuta,
 “ is a slight degree of sickness and giddiness,
 “ which, however, soon go off.

“ It cannot be expected, that I should here
 “ point out every symptom, or set of symptoms,
 “ which indicate or forbid the use of this ap-
 “ plication: I shall only remark, that it ap-
 “ pears to be best suited to the florid, or what
 “ is commonly termed the scrophulous con-
 “ sumption. Where the pulmonic affection is
 “ complicated with the mesenteric obstruction,
 “ or diseases of the other viscera, or a dropfi-
 “ cal condition, it affords but transitory relief;
 “ and

“ and in the very last stage of the disorder, the
“ proper time of using it is past.”

Finem impositurus Dissertationi huic Inaugurali, quam nunquàm scripissèm, nisi ut hujus ACADEMIÆ institutis morem gererem, qualiscunque est, rogo, Præceptores mî, eam boni consulatis. Erroribus, qui passim inveniri possunt, indulgentèr ignoscatis. Nullius enim mali, cui miseri mortales obnoxii sunt, natura investigatu difficilior, nullius morbi curatio magis incerta et infelix, est, neque solertissimorum medicinam facientium tàm in ejus, quàm multorum aliorum, medelâ, conatus, opproprii, “ artem nostram
“ conjecturalem esse,” injustitiam ostendere unquàm potuerunt, vel, fortassè, unquàm poterunt.



